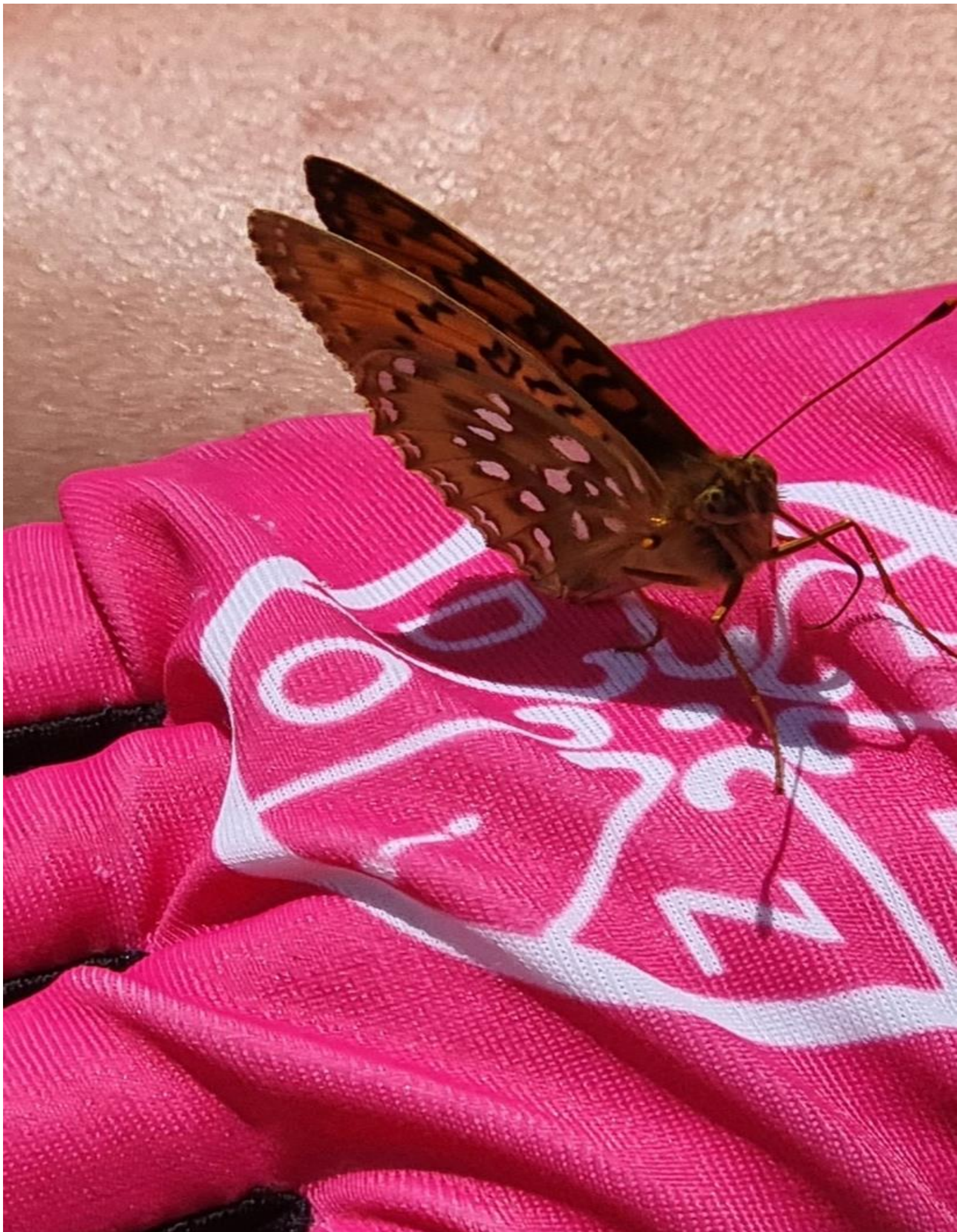

SLOVENIË 2023

SLOVENIË 2023

UITZONDERLIJKE ERVARINGEN NEERGEZET IN TEKST EN GEDICHTEN

230716 OP WEG NAAR NIEUWE STREKEN

Niet letterlijk, maar toch ...

Na een slechte nachtrust, lange tijd voor het in slaap vallen, gedachten aan wat te verwachten, hebben we alles al gereed en is de wagen al niet te vol? Ook de gedachten aan pa, ma en Jan vlogen dwars door mijn schedeldek, tezamen met een lichte druk in het hoofd (nog geen hoofdpijn te noemen, wel een de laatste tijd meer voorkomende irritatie als ik mijn hoofd op het kussen leg).

Ook doordat Anja behoorlijk lag te krioelen en duidelijk last had van een verstopte neus (waar ze zelf niet wakker van werd) werd ik meerdere malen wakker en vermoeid probeerde ik me tot slapen te dwingen. Een herkenbare situatie om 3:30 uur kon ik mezelf erop richten: nog 2 blokken van 1,5 uur en zo geschiedde. Om 6:28 uur weer wakker. Net voor de wekker.

Na rustig te hebben ontbeten, de laatste zaken ingepakt en ingeladen te hebben, het huis nagelopen en de fietsen achterop zijn we om 7:50 uur vertrokken.

Ja, altijd wat vergeten, nu mijn leesbril.

Een voortvarende rit, via Venlo, tot ver in Duitsland. Deze beren waren dus aardig tam. Later kwamen er wat meer, met enige vertraging tot gevolg. Maar naast een plaspauze, en in een relaxte modus, vielen ook deze vertragingen redelijk mee en waren we omstreeks 19:30 uur in Siegsdorf, hotel Edelweiss.

Na geïnstalleerd te zijn, zijn we naar het dichtstbijzijnde restaurant, een Italiaan, gelopen. De herkenning bij Anja was meteen bij aanschouwen van het steile weggetje met de spoorwegovergang. Hier hebben we gefietst (klimmetje) in onze vakantie in de eerste Coronatijd, toen we op een camping in Bergen stonden.

Een heerlijke maaltijd met een Apperol-Spritz en biertjes, maar de koffiebar was gesloten (hoezo Italiaans). Anja had nog een bank gezien voor het cashgeld morgen en daarna nog wat sightseeing gedaan.

Bij Hotel du Post kregen we wel de benodigde cafeïne (hoezo verslaafd?), want ook in een ander restaurant was het koffieapparaat al schoongemaakt.

Op de terugweg kwamen we wel "de beer op de weg" tegen, in front van het Mammoetsmuseum, waar we naast aloude gesteenten ook nog een opgezette mammoet konden bewonderen.

Daarna bijkomen op de kamer, de buitenluiken open en de eigen luiken dicht.

Een goed begin van de vakantie.

En: **R.I.P.**

Franse zangeres en actrice Jane Birkin (...)

Jane Birkin werd vooral bekend met het nummer 'Je t'...

<https://nos.nl/1/2483026>

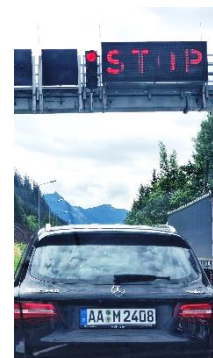
<https://www.bing.com/ck/a?!&p=a3127c049ad5185fJmItdHM9MTcwMTY0ODAwMCZpZ3VpZD0xMDQ2NiU0Zi1kMmJkLTY2YTkiMWJjOC03N2M1ZDMxNzY3MDAmaW5zaWQ9NiExNQ&ptn=3&ver=2&hsh=3&fclid=1046654f-d2bd-66a9-1be8-77c5d3176700&psq=Jane+Birkin&u=a1aHR0cHM6Ly9ubC53aWtpcGVkaWEub3JnL3dpa2kvSmFuZV9CaXJraW4&ntb=1>

230717 ZGORNE JEZERSKO, SLOVENIË

Anja wilde zich door niets en niemand uit haar dromenland laten halen. Geluid van buiten had ze last van, het raam werd gesloten, maar in huis konden ze doen en laten wat ze wilden (een herrie al die mensen in een oud houten huis), ze deed geen oog meer open. Wel lekker voor haar om zo uit te kunnen slapen.

Laat aan het ontbijt, maakt niet uit we hebben toch de gehele dag.

Zodoende later de weg op in de hoop dat de vrachtwagens al vroeg door de tunnel zouden gaan. Evenzo kwamen we in redelijk druk en al temporiserend verkeer terecht naar Salzburg en de grens. Even dachten we dat dit over was, totdat een vrachtwagen met pech in de tunnel al het verkeer ophield. Gevolg 18 km file en zo'n 3 uur vertraging door stapvoets rijden en zelfs hele tijden stilstaan.

Stoppen en dan achter mijn voorletters en troudag pa en ma

Na de tunnel reed het plotseling weer redelijk normaal door. Nog een kleine opstopping bij de Krawankentunnel (mocht geen naam hebben) en tot slot een stijgend, smal en kronkelige weg naar "onze" camping.

Zgornje Jezersko 140, 4206 Zgornje Jezersko, Slovenië

Hier kwamen we tegen 5-en aan en na een kleine rondgang een plekje op het open veld bij 1 van de 2 electriciteitspunten gevonden. In no-time stond de tent, maar al het andere kostte ons meer tijd en moeite dan andere jaren (matjes i.p.v. luchtbed, zelf infloating maar tergend langzaam; elektriciteitsaansluiting niet als elders in Europa; volgepakt, dus hoe alles te pakken en weer te ordenen?). Maar om 19:00 uur geïnstalleerd, een "0.0" en Anja aan het koken.

Intussen wakkerde de wind aan tot redelijk hard, werd het steeds donkerder en ook het gedonder was niet van de lucht. Op buienradar een donkerrode band boven Oostenrijk, dus net achter de bergen, en hier bleef het bij wat gerommel en lichtflitsen. Nog even over de camping gesjocht en met vlugge schrede toch de tent opgezocht.

Het zal wel vroeg onder de wol worden na zo'n enerverende, lange sloopdag.

230718 ČEŠKA KOČA, BERGHUT

De nieuwe slaapmatjes lagen prima, dus alleszins heerlijk geslapen. Toch, ondanks wat campinggeluiden lang kunnen dommelen en een ontbijt in de zon.

Rustig aan gedaan, mede door het vertrek van onze burens, wat rustgevend is als je zelf alleen maar hoeft toe te kijken. Ze waren op dezelfde manier geordend als wij en hun 2-jarige zoon kreeg ook de aandacht die hij nodig had.

Daarna opgemaakt om te gaan wandelen. Een makkelijke route stelde Anja voor.

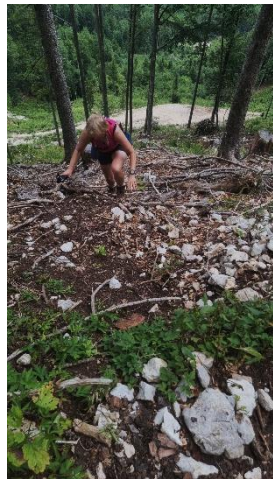

Eerste schreden waren naar het nabij gelegen meertje. Niet alleen poëtisch, maar ook het startpunt van diverse routes.

We plannen een 4 uurs easyJet hike naar Goli vrh, maar verderop bij het kruispunt der routes, kwamen we 2 Belgen tegen op de MTB, die richting Češka koča gingen, wat Anja toen ook wel aansprak.

Češka koča is een berghut op 1543 m, dus een behoorlijke klim, die best wel steil was. De hut blijkt een van de oudste in Slovenië te zijn (1893), met nog een echte restaurant-service.

De klim was steil, zoals gezegd, met houten trappladders, ijzeren geleidraden langs smalle, met rotsblokken bezaaide afgrond schroeiende paadjes en fantastische uitzichten.

Boven bij de hut was het een adembenemend, fantastisch uitzicht op wat eens een gigantische gletsjer moet zijn geweest. Hier onze boterhammen met een appelspritz zonder alcohol erbij. De Belgen hadden hun MTB bij de echte klim achtergelaten en volgde ons kort erop.

Na bijgekomen te zijn van de klim en indrukken, de weg terug, niet zonder mijn immer voorkomende valpartij. Wat schaafwonden en bloed deppen en door. Beneden aangekomen de TdF gevolgd en Vingegaard in de tijdrit zijn rivaal zien afbluffen, met het petje af van Van Aert.

We zaten aan het meertje en besloten bij het restaurant te gaan drinken en eten. Hier zaten 2 burenen, die ook gisteren gearriveerd waren en waar we samen om elektriciteit tijdelijk onthand waren. Zij nodigden ons uit voor een drankje.

Al snel werd het donkerder en druppels gaven aan dat zij direct terug moesten (tent stond open). Wij gingen maar binnen en hebben een heerlijke forel op en afsluitend een Sirovi Struklji als toetje genomen. Intussen was het met bakken uit de lucht gekomen, maar op moment van vertrek was het droog en wandelden we relaxed naar onze tent.

Ook deze nacht gaan we weer met voldaan gevoel in, kijken hoe de spierpijn morgen zal zijn.

230719 STORM EN BEZOEK KRANJ

Een stormachtige wind joeg over de tenten deze nacht. Velen waren de tent opnieuw aan het spannen, een drukte van jewelste met allemaal rondvliegende zaklampen.

De spierpijn viel wel mee bij het opstaan.

Uitgeslapen en een uitgerekt ontbijt in de volle zon, voordat we plannen gingen maken. Het liep uit op, ten eerste MTB-en. Maar door een probleem met het balhoofd van Anja's fiets, dat ik niet kon fixen, een ander plan ingestoken. Het tweede, en niet het laatste, was te gaan wandelen naar het dorp om boodschappen te doen.

Geraden, een eind op weg, maar door de drukkende hitte weer terug en de auto opgehaald. Het boodschappen doen ging ook al niet van een leien dakje, want de stroom was uitgevallen waardoor we cash moesten betalen. Helaas, maar uiteindelijk door een kwinkslag toch een reservepotje gevonden.

Dat was nog niet alles, want tegen 14:30 uur begon het te regenen. Dus stelde ik voor naar een fietsenmaker op zoek te gaan. Een prima besluit, al begon het te hozen, te onweren en met hevige windvlagen gepaard werd het een puinhoop op de weg. Gelukkig reden we achter een opruimdienst, die de takken en omgevallen boomstammen (verzaagden) van de weg haalden, als ook de stenen/brokstukken die her en der van de bergen gerold waren (niet op de auto). Verder geen beren op de weg, alleen veel GGD- en brandweerlieden. Zo kwamen heelhuids beneden aan (21 km) en zagen we ook weer blauwe luchten.

De fiets werd ter plekke gerepareerd, een fluitje van een cent en voor dit moment "veilig". Toen besloten van de zon gebruik te maken en het centrum van Kranj te bekijken. Leuk en volledig zonder enig publiek in den beginne.

Een impressie:

Klein, maar fijn en dat op een dag dat er niet zo best uitzag. Rustig en verrassend.

Op het eind op een idyllisch terrasje een drankje en de TdF, Col de la Loze bekeken. Een minder spectaculaire ontwikkeling dan verwacht, maar de Tour is nu definitief beslist lijkt het.

Terug naar de tent. Onderweg bleek de weg al weer compleet opgeruimd te zijn, incl. een enorm rotsblok dat we op de heenweg hadden gezien. Ongelooflijk.

De tent was een ander verhaal. Compleet soppen, zoveel wateroverlast, wat dwars door het onderzeil heen kwam zetten, zeker op de zwaardere drukpunten. Zo goed mogelijk droog gemaakt en elektriciteit nog veiliger gehangen.

En hopen dat het droger wordt en het water weer in de bodem gaat zakken.

OP DE GEFIKSTE MTB-BIKE 230720

230720 MTB-EN - VIEWPOINT

De nacht was lang en verfrissend. Een heldere morgen met de stijgende zon uiteindelijk op de nog natte tent. Goed om te drogen.

De voorspellingen zijn niet zo gunstig, vanaf 12:00 uur kans op regen en onweer. Nog geen haast gemaakt om iets te ondernemen.

Toch de "stoute" schoenen aangetrokken en ook de fiets van Anja niet voor niets laten herstellen. De MTB's gepakt voor een simpele omgevingsverkenning.

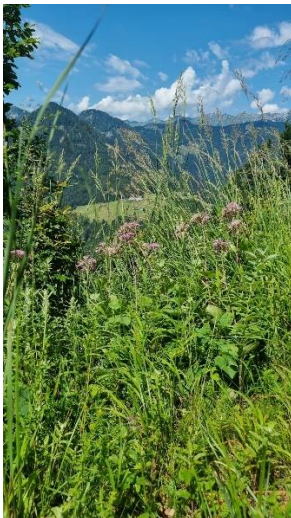
Al snel zaten we op het pad waar we eergisteren gelopen hadden, aardig klimmen met %'s van meest > 12, tot aan de 17 %. Wel over mooie brede gravelpaden, al was de aanslag van gisteren in sporen nog wel te zien. We klommen gestaag door tot het punt waar ook de Belgen hun fietsen hadden geparkeerd eergisteren. Ik ben nog een stuk verder gegaan, het deel waar wij de terugweg langs waren gekomen.

Anja vond het hier wel goed zo, dus terug richting het meertje, en hier een sluipeggetje - mooi voor de MTB - gekozen om zo op het pad langs het watertje naar het nabij gelegen dorp te rijden.

Hier klommen we weer naar de bergen toe. Nog een stukje proberen, zei Anja toen we het asfalt weer inruilden voor de bekende gravel.

Dat stukje werd iets langer en slingerde ons met weer grote %'s (14-17%) langs een prachtige schlucht waar de bossenpartijen boven hun kruinen een massale bergrug lieten leunen. Fantastische uitzichten, mooie klim en uitmondend in een viewpoint, waar zelfs een bankje het einde van de weg aanduidde.

Het stikte hier van de vlinders, waarvan er één bijzonder gehecht was aan de roze OEDZIOD-roos op Anja's handschoen <zie ook het voorblad> . Een mooi doorkijkje naar de overkant vanaf het bankje en ... terug.

Rustig gedaald, waarbij we door een ander MTB-stel werden gepasseerd. Het laatste stuk asfalt ging natuurlijk lekker en dan langs het watertje terug naar de camping.

[vakantie 2023 - OneDrive \(live.com\)](#)

Een heerlijke eigen pizza-di-Anja en later op de middag een "0.0 Union" voor bij de bar en dan koken. De wind nam alweer toe en dat zijn signalen van naderend onheil, in dit geval regen en later ook onweer.

Maar, in de tent droog, en met wat uitwisselen van foto's en een borreltje bij de koffie kon dit weer onze dag niet verpesten.

Het bleef maar doorgaan, steeds heftiger. Anja heeft nog flink moeten hozen (0:30 uur) terwijl ik knockdown het hele niets beleefde.

Benieuwd wat de dag
van morgen weer brengen mag.

230721 LJUBLJANA, STAD

De rest van de nacht zijn we niet meer wakker geweest, werden wel met regen weer wakker. Gelukkig geen ondergelopen vloer meer, maar het houdt niet op, dus ... doortrekken.

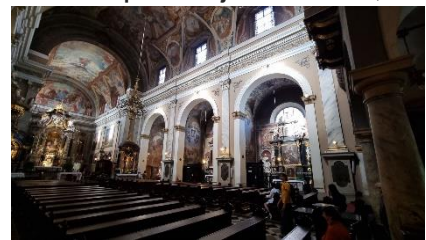

Beeld vanuit de tent

Verdreven uit dit mooie, groene dal waar de "Kokra" - nu kolkend - zich slingerend naar beneden werkt, zijn wij op weg gegaan naar Ljubljana.

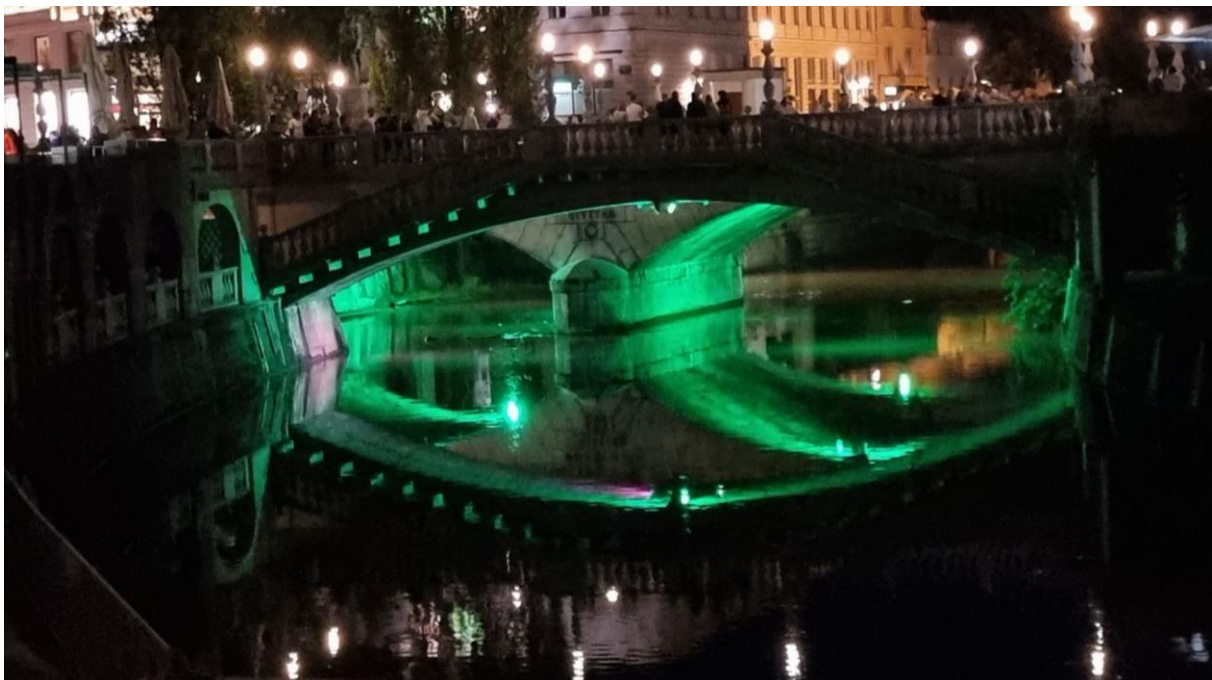
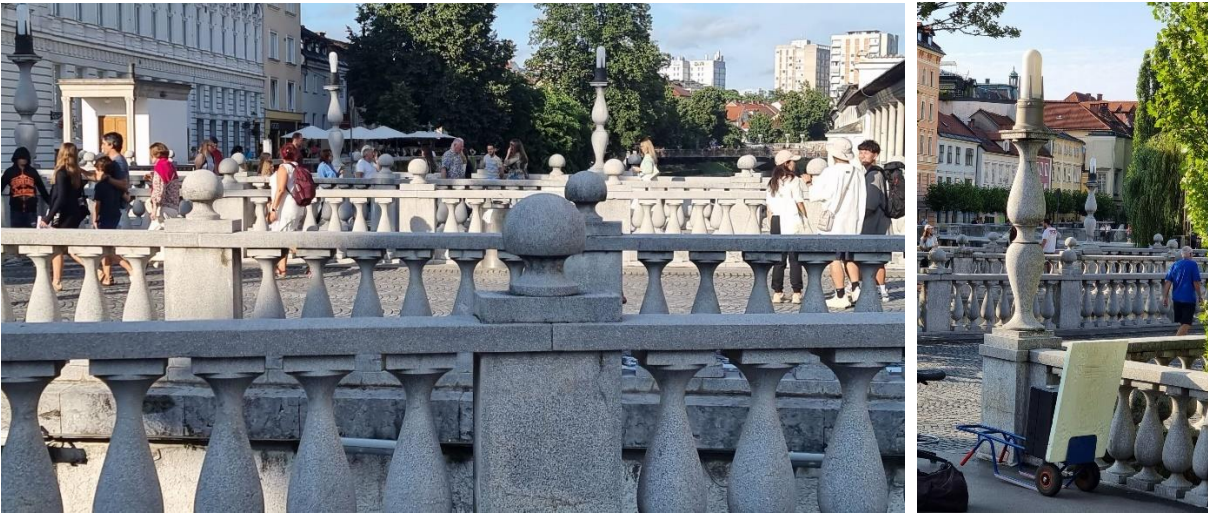

Twee nachten in hotel Exe Lev gereserveerd op een steenworp afstand van het centrum. Eerst een versterking gehaald, ... wat anders dan een pannetje Goulash, een kop koffie/thee en een alcoholarm biertje (gevraagd "0.0", gekregen 0,5%).

Daarna net op tijd ingecheckt, want een zware onweersbui zou tot eind van de middag overtrekken. Dus toch de tijd doden met de TdF*.

Nadat de TdF over was en het weer geklaard, zijn we op stap gegaan. Sightseeing in het centrum, nog niet naar 'boven', dat rest voor morgen.

Een hapje en een drankje langs de "Ljubljana" en nog even nagenieten van de lichten.

Moe en droog op één oor. Tot morgen hoor.

<https://wielerrevue.nl/artikel/577721/%f0%9f%8e%a5-omdat-het-zo-mooi-was-nog-een-keer-de-prachtige-monoloog-van-matej-mohoric-in-zn-geheel/>

Zwaar, zwaarder, zwaarst
3 weken volle bak
wie wordt het vermaast
maar allen finaal in de prak.

Iedere dag is er iemand die wint
een eervol interview erna
een ontsnapping, een sprint
en de ontlading zonder weerga.

Maar nooit een onvertogen woord
of kritische terugblik op de Tour
nu noemde Mohoric in een monoloog
de kracht van de renner een hele toer.

Wij zien alleen de fraaie beelden
mooie landschappen en kastelen
niet de wonden die achteraf heelden
fysieke, maar vooral psychische taferelen.

Toch was er nog een opmerkelijk feit
Van Aert, die naar en in verwachting
de Tour heeft verlaten voor tijd
het menselijke verdient ook achting.
230722

Ontroerd en uitgeput schetst Mohoric w...

Matej Mohoric wint de indrukwekkende negentiende e...

<https://nos.nl/l/2483708>

wat de Tour met renners doet: 'Het is wreed' -

30722 LJUBLJANA, KASTEEL

€ 160 - 0,03 L

Another day in town
all the way up and down
even to the Castle's crown.

We walked a lot
from spot to spot
and all the pictures we got.

A warning from a breeze
a storm through the street
making everyone's heart beat.

Finding a place in a corner
feeling save and warmer
hell with the wind, don't bother.

So we sat and enjoyed
of the drinks, girls and boys
it was a very good choice.

After diner, burger and ice
we felt very nice
also with the total price.

A long way to the hotel
feeling like a rebel
and these days were special.

230723 KAMP TURA

Het hotel hebben we wel gehad, nog een goed ontbijt en op naar nieuwe avonturen.

Zuid-oost Slovenië is het plan, twee campings in beeld. Bij de eerste werden we leuk ontvangen, een kleine camping met eigenlijk maar 1 plek die ons zou kunnen bevallen. Helaas, volgeboekt. Maar met 2 andere adressen erbij konden we verder. Afijn, die 2 werden het ook niet, dus onze laatste optie was nog over. Wel weer 23 km terug, maar dan heb je ook wat.

Een steile weg naar boven leidde ons naar een overzichtelijke terrein. Plaats genoeg, al was het er ook niet druk. Wordt wel meer verwacht, want het is een plek voor sporters, vooral steile wand klimmen, maar er is ook een tennisbaan en veel mogelijke fietsroutes. Wel iedere keer terug naar boven tegen 15-20%(?).

De tent opzetten ging eens een keer niet vanzelf, zeker niet in deze drukkende hitte. Mijn gemoed zakte naar een dieptepunt, waarschijnlijk door de vermoeidheid, waar Anja de moraal voor ons beiden hoog hield en gestaag doorging met de tent inruimen.

Na bijgekomen te zijn bij de 1e etappe TdF Femmes zijn we ons gaan oriënteren op mogelijkheden in de buurt, geholpen door vriendelijke gastgevers.

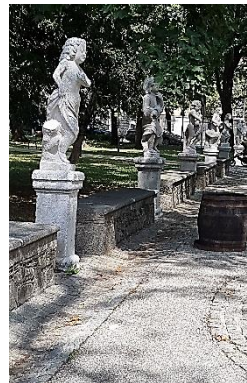
Een koele versnapering, en terug naar de tent om van de rust op onze plek te genieten.

Met een zonnetje, die nu meer op onze plek komt samen weer eens eten gemaakt en daarna met wat meer koelte de avond in.

Een prima, nog nooit zo'n grote bosplek gehad,
klaar voor wat moois weer komen mag.

230724 ABRAM, ZONDER DE MOSTERT

Het zagende geluid van de krekels
een sprinkhaan in de tent
je wordt in de natuur zomaar verwend
behalve al die mieren
die overal inkruipen die klieren
en dat gespuis van vliegen met hun streken
ze bestoken je en steken.

15 Blige nebu na Nanos
Touch the sky on Mt Nanos

We weten nog steeds niet waar Abram de mosterd heeft gehaald, maar de Gnochi met hertengoulash was heerlijk, zo halverwege onze fietstocht.

Halverwege, maar wel de klim al in de pocket. Alleen het steile weggetje naar de camping nog op (17-18%), én dat nadat we in de supermarkt nog wat extra bagage hadden verzameld.

Applaus, ook van de bedrijfsleidster van de camping, voor Anja.

Nu de TdF Femmes: *Vanuit Clermont Ferrand met Roxanne Kneteman*

Hoe vergaat het Eva van Agt na haar schuiver onder de vangrail door?

[Slechts een longkneuzing, hersenschudding en wat hechtingen eraan overgehouden blijkt later]

18:00 uur en ja hoor, ons eerste buitje hier, wel snel over.

En begin je de dag met natuur, dan hoor je er ook mee te eindigen, zo maar in onze 'achtertuin' twee hertjes.

En dan natuurlijk, de uitwisseling van ieders ervaringen middels de foto's. Wat gaan we morgen weer tegemoet? Nu in ieder geval weer het gedonder, niet van, maar in de lucht. Mooi ook die flitsen met uitvergrootend licht. Nog wel zonder het gespetter, maar ... wel de toenemende wind. En wat niet is, zal komen.

Good night? **Not at all.**

Hagelstenen, als eieren zo groot, sloegen door het dak. De complete tent gescheurd, zelfs tot in de binnentent. Het grootste gedeelte droog kunnen houden en zo snel mogelijk de auto in.

Een hotel zoeken en morgen zien we wel weer.

230725 BRJE -APPARTEMENT MELIUS RESORT DUTOVLJE

Op een 15 km afstand een goede overnachting gehad in een hotel GoldClub te Ajdovščina, waar de nachtportier ons nog 2 gratis drankjes p.p. gaf (wij zijn zielig?). Een/twee bel(len) rode wijn voor Anja!!

Een goed ontbijt en terug naar de camping. Hier alles afgehandeld, tent afgebroken en afgevoerd (uiteindelijk toch kosten €50), de achtergebleven fietsen op de wagen en nog een warm (koffie) afscheid van de eigenaresse.

Intussen een appartement opgespoord, weer zo'n 21 km verder zuid-oost richting Triëst, de zee.

De weg erheen was al een prachtig golvend, slingerend en opklimmend landschap. Iets te ver doorgereden, maar wel bij het kerkje gekomen dat al onderaan de heuvel voor ons te zien was.

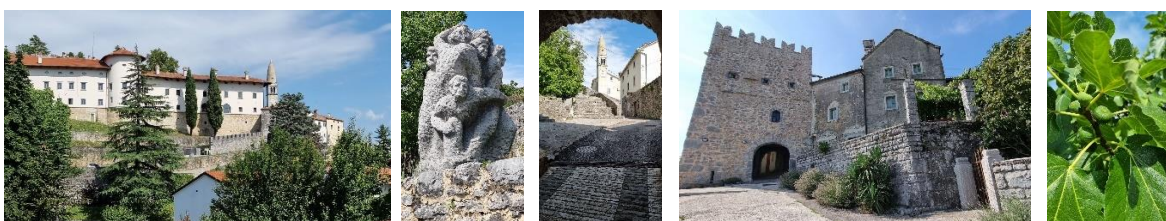
Een stukje terug en dan (om het kerkje heen) een smal weggetje in naar Brje.

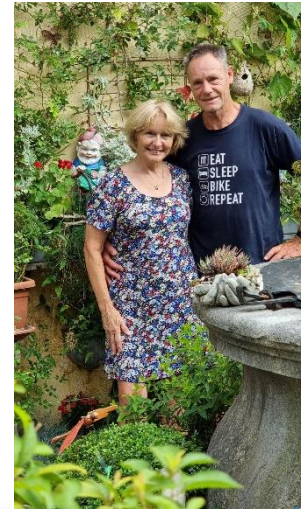

Het huis zag er beter uit dan op de foto's en ook binnen leken de punten uit de review aangepakt, d.w.z. de stroom met enorm veel stopcontacten.

Na ingericht te zijn en de bagage in de auto weer naar mogelijk gebruik te hebben aangepast zijn we nog een blokje om gaan rijden. Het doel was het kasteel en oude stadje van Štanjel.

Inderdaad een prachtige ligging en dat werd door de aangelegde tuin extra geaccentueerd. Boven op de heuvel was een weids uitzicht over het dal en kon je zien hoe een verdedigingslinie hier werd opgetrokken tegen de cavalerie van de Italianen. Volgens een inwoner(?) lag Italië op schootsafstand hiervandaan achter de heuvels, maar konden de kanonskogels deze de stad niet bereiken.

Nog een drankje en dan via allerlei kleine en vooral lyrisch aandoende weggetjes terug naar onze vakantieplek. Ook hier een drankje op de stoelen die we buiten het erf, in de stralende zon en met uitzicht op de natuur hadden neergezet. Toch een soort tentgevoel op deze manier.

Afsluitend koken, eten en nazitten in een fel belichte keuken, waar de dreigende lichten aan ons voorbijtrokken.

Met een beetje galgenhumor dit gadeslagen.

De plaatjes van de dag waren, bijna vanzelfsprekend, weer geweldig mooi.

Op naar morgen!

230726 TOERISTEN

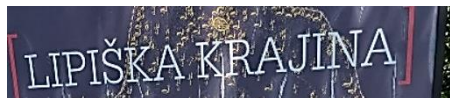
Heerlijk uitgeslapen, ondanks de vogels.
Zeker een rustige plek en al een beetje vertrouwd. Mooi weer, dus fietsen.

Zomaar op de bonnefooi het land verkennen. Wat klimmen, wat dalen.

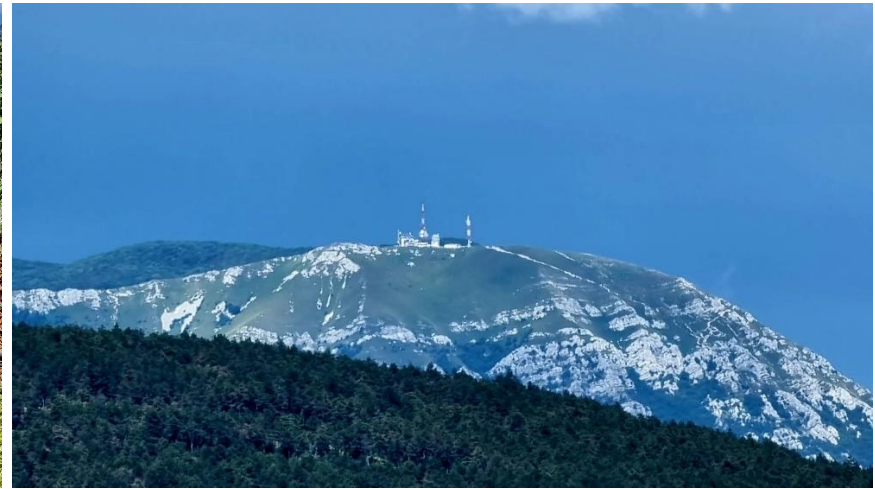

Stanislaus kerk

Wat paarden aanstaren en fotograferen.
En ook even aan de arens met Italië piepen

De terugweg even uit beeld van de kaart, de weg zoeken en gelukkig snel ook de garmin ingesteld voor de kortste weg terug. Dit was nodig voor het naderend onweer, wat een zwarte luchten tegen het blauw op de scheiding.

Druppelend reden we langs de rand van deze scheiding en op het laatst een bocht "das blaue hinein". Net op tijd kwamen we in Brje aan, want het hield op met alleen maar spetteren.

Eind van de middag weer droog en Anja stelde voor om uit eten te gaan. Boven, bij het bovengenoemde kerkje aan het pleintje een plaatselijk restaurant in. Was echt een "jaren terug in de tijd" gevoel, en ook het eten viel wat tegen.

Morgen maar weer eens wat uitdagends bedenken.

230727 VIPAVA VALLEI

Helm op de kop en gaan non-stop.

Na een lange nachtrust, 's nachts toch even de voetbaldames aan het werk gezien voor de rust bij 1-0 tegen de USA, wilden we weer een tocht maken.

De avond tevoren wat gepuzzeld voor een mooie route in Komoot ("K"), maar het uploaden naar de garmin kon niet. Dus op de telefoon rijden.

Na al een aarzelend begin, "K" holt wat achter de feiten aan en houdt ons tempo niet bij, waardoor we al een aantal keren de mist ingingen.

In een lange haarspeldbochtachtige afdaling tot aan Branik voorgoed adieu gezegd voor haar assistentie en op eigen gevoel verder.

Wat een, hoe moet ik dit in woorden vangen, **fantastische, awesome, extraordinary, oh-ah- en wow effecten oproepende, majestueuze** route. Over, en vooral ook up and down, gravelpaden, smalle weggetjes, soms een provinciale weg, maar vooral langs uitzichten als pareltjes, stadjes a là Toscane, wijngaarden en andere velden vol in bloei, een kabbelend riviertje, een oversteek door een aftakking van de Vipava, en een behoorlijke steile klim tot 20% bij Erzelj.

Onbeschrijflijk, maar wel de beelden die we voor ogen hadden om deze rit te maken. En dan het weer, blauwe luchten (soms ook prachtige wolken exemplaren), maar vooral veel zon en een heerlijke fietstemperatuur. In één woord: genieten!

Afsluiten natuurlijk met de TdF Femmes in de zonovergoten tuin met een cola en enige "0.0"-etjes. Wat kan een mens nog meer wensen?

Nou ja, hutspot met gekookt ei.

Nog een wandeling bij vallende duisternis, frisse lucht, heerlijke temperatuur en nergens een buur.

RIP

Zangeres Sinéad O'Connor (56) overleden

De Ierse zangeres Sinéad O'Connor is op 56-jarige leef...

<https://nos.nl/1/2484366>

"Nothing Compares 2 U"

230728 PIRAN

Het plan, naar een toeristische stad aan de zee: Piran.

Maar eerst bij ons bedoelde crackerontbijt een helse muziek uit een wagen, de SRV aan huis. Dus Anja weer brood en yoghurt gehaald voor een fatsoenlijk ontbijt. We zitten nog niet aan tafel of opnieuw een herriekar, wat super, de visboer. Dus voor vanavond Dorades ingeslagen.

De dag kan dus eigenlijk niet meer stuk.

Een stevig uurtje rijden, maar de mooie horizonten bleven aan ons voorbijglijden. Eerst een P gevolgd net buiten het stadje, maar dat leek ons uiteindelijk te ver van wat wij wilden zien. Dus doorgereden, gaf "Els" aan dat het kon.

Smaller en steiler kan bijna niet, en als dan ook nog een oudere man met fiets aan de hand nauwelijks aan de kant gaat, is het voor Anja werkelijk een billenknijper.

Uiteindelijk een ondergrondse parkeergarage gevonden en met een gratis bus naar het centrum gereden. Wel 1 km verderop, dus terug gaan we

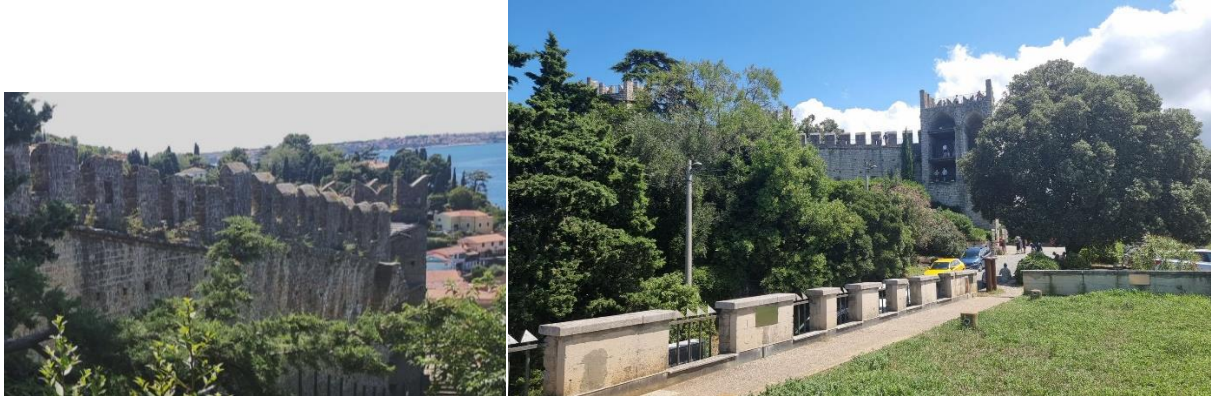
Een leuk stadje, met kleine smalle straatjes

(soms onbegrijpelijk smal) en trapjes naar hoger gelegen straatjes. En dat alles in bonte kleuren, hetzij vrij netjes, dan wel slecht onderhouden (ligt niet voor niets dicht tegen Italië aan).

Ook de kerk en nog hoger gelegen burchtwal zijn typisch op Middeleeuwse leest geschoeid.

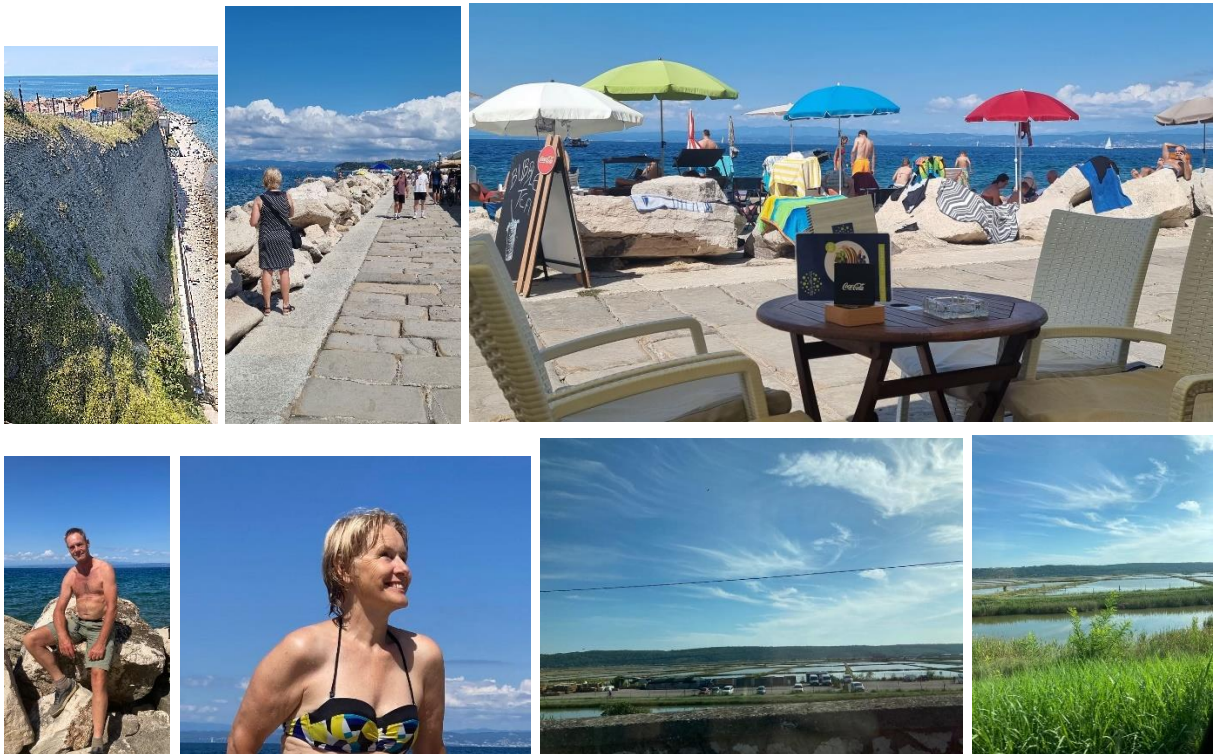

En Fin, de zee. Aan het verste eind een mooi plekje gevonden, een verhoging in de schaduw. Terwijl Anja een lekkere duik nam in het zilte water, kon ik dus rustig de zaken overzien. Zo ook de overkant van deze inham, het Italiaanse Triëst (of Trst).

<het lijkt wel een spraakgebrek Sloveens, alle medeklinkers worden weggelaten>.

Uitzicht op Triëst

Na een versnapering en een ijsje op de terugweg naar de auto. Een ommetje gereden nog tot bijna aan de Kroatische grens (langs **de zoutpannen van Sečovlje**) en via de supermarkt (voor de komende dagen) terug naar het huisje.

Ja, we komen de tijd goed door!

230729 WINDOW VIEWING - OTLIŠKO OKNO

of "gaten trekkers"

Een dag als vele anderen, lui en laat op pad (11:00 uur).

Daar moet bij gezegd worden dat er wel veel kopzorgen waren over de plannen de laatste paar dagen en het verwachte weerbericht. Uiteraard werd het nu de wandelschoenen aan met de bedoeling weer wat klimwerk in de benen te krijgen. En hoe

Op de camping in Vipava hadden we als aanrader meegekregen een stevige wandeling naar Otlško Okno (het Otlica-venster), uitdagend vanwege het bergopwaarts gaan vanaf de bron van de Hubelj boven Ajdovščina.

Dus zo gezegd, niet zomaar gedaan.

Een klim alleen al naar de kop van de watervallen bracht de hartslag al boven de wenselijke inspanning. Maar ja, stoppen staat niet in ons woordenboek.

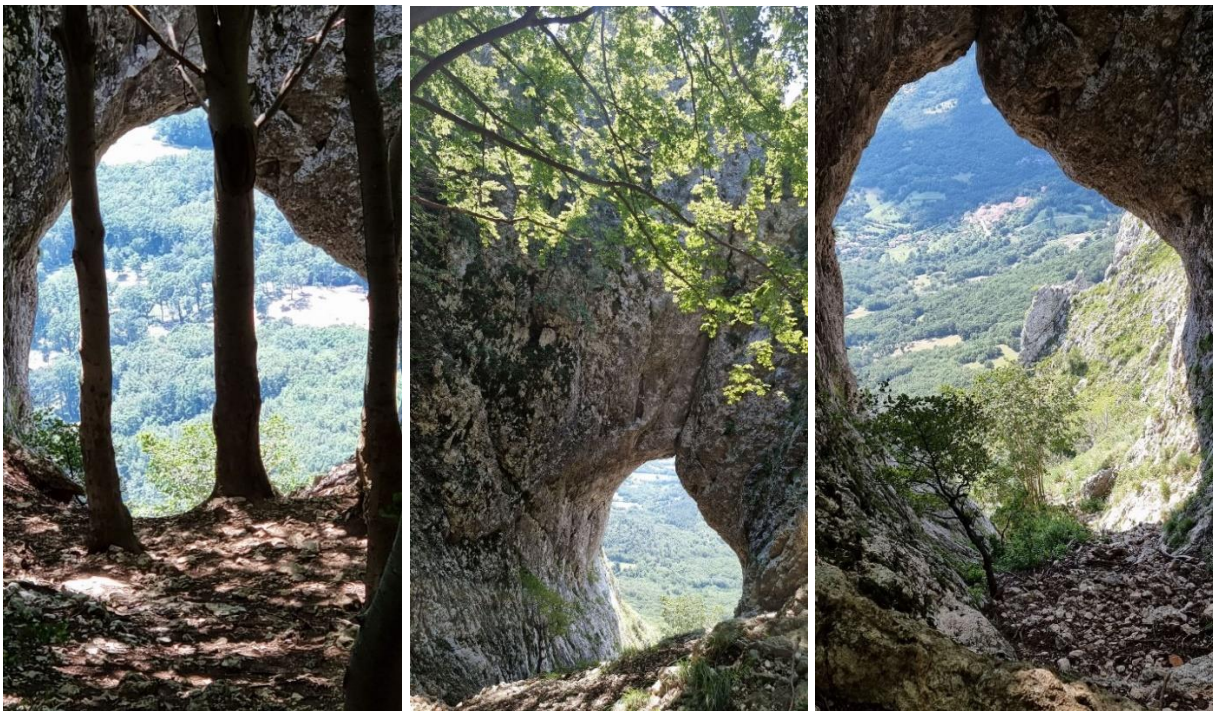
We hadden ook geen benul dat dit pas een voorproefje was van de lange, steile klim die nog voor ons lag. Maar wederom al die fantastische uitzichten op de bergen, maar vooral op de steeds beter in beeld komende Vipava Valley, weids en groen gelardeerd met witte dorpjes met oranje daken en altijd wel een kerktoren.

Boven werden we verwelkomt met allerlei kleurige bloemen en de hommels, vlinders en andere kleine insectensoorten voordat we bij het beroemde gat waren. Een honderd meter lager waren we al een ander gat tegengekomen, waar we natuurlijk en met de nodige moeite doorheen waren geklommen. Wel prachtige Window View foto's kunnen maken.

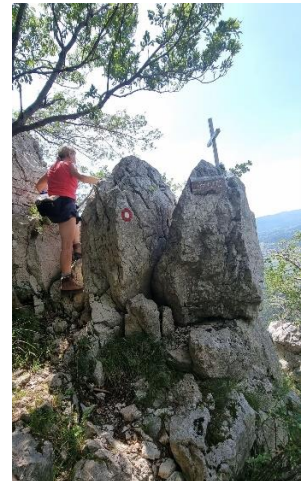

OTLIŠKO OKNO

Voordat we de terugweg aanvaardden in het zonnetje op de weide zitten picknicken.

Dan de terugweg, een lastige gravelweg, de steilte hadden we op de heenweg al vermeld, maar dat ik tot 3 keer toe krampen van de lies tot in het rechterbovenbeen had maakte het er niet makkelijker op. Anja had nergens last van, de kanjer.

Beneden hadden we de auto al bij een restaurant geparkeerd.

Hier de Koninginnerit van de TdF Femmes van Aspin t/m de Tourmalet gekeken, met natuurlijk een drankje en later een hapje. Gezellige plek en heerlijk in de natuurlijke rust en later ook behoorlijk wat aanloop, wat het ook een mooie entourage gaf.

De maaltijd all in kostte ons ook dit keer weer €50, wat kennelijk onze - niet uitgezochte - limiet is in deze streken.

Een incident bij de auto, Anja was zich even gaan omkleden, waar zij werd opgewacht door de politie. Er was een Hollander zoek en kennelijk was onze auto de enige in de buurt. Zij werd doorgezaagd of ze niemand mistte in haar gezelschap (nou ja, gezelschap?). Maar wist hen te overtuigen. Toen ik bij de auto was, kwamen ze nog eens langs en konden we even zwaaien.

De terugweg nog bij een rustgevend daglicht op de vrij stille wegen. Een douche en de dag afsluiting met weer een voldaan gevoel over deze prachtige dag.

Morgen veel regen voorspelt, dus uitslapen en geen plannen.
Maar zien wat "Donar" ons brengt!

230730 TEVREE IN EN OM BRJE

Donar heeft zijn best gedaan.

Om ca. 5:00 uur stond de hemel in lichterlaaie en was het gedonder door de vallei te horen. Zelfs de stroom viel enkele keren uit, maar de laatste keer het licht en geluid tegelijkertijd, dat geeft problemen. In ieder geval geen stroom meer.

's Ochtends stond een nood aggregaat voor de deur, dus Anja kon thee zetten.

Heel langzaam kroop de tijd door, gedachten aan wat nu en wat na dinsdag schoven we van ons af. Ieder met eigen telefoon, Hollanders!

12:00 uur, het sein gegeven
Anja went haar steven
van binnen naar buiten
ondanks pijn aan de kuiten
moet ze haar gemoed nastreven.

Hardlopen en rollen
niet meer stilstaan maar hollen
haar lust en haar leven
blijft overal aan haar kleven
zo geniet zij ten volle.

Voor mij het genot
te rijden als een zot
niet zo gesteld op het vlakke
nee hoor, hoogtemeters pakken
en je aflaten zakken, heel vlot.

Zo zijn we enkele
uurtjes weer in de
weer geweest en na
het herstel, zal er wel
weer wat anders
komen.

Met genoeg in de benen gingen wij niet meer henen wat drinken en knabbelen, lezen en babbelen en de zon over de tenen.

Geen gedonder, noch regen de dag viel dus sowieso niet tegen morgen weer gedaan met het nietsen samen naar Triëst v.v. fietsen over hopelijk weer mooie wegen.

Toch weer wat vooruit gekeken en geboekt, centrum Bled en voor mogelijkheden in de **Julische Alpen**.

230731 TRIËST, ITALIË

Een lichtelijk onbestemde nacht, niet het weer, maar allebei het heen en weer. De plannen zijn gemaakt, maar zijn nieuwe avonturen ook rustgevend in ons hoofd? Of hebben we ons gisteren niet genoeg uitgesloofd?

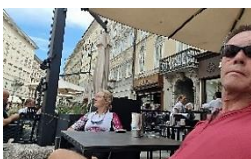
De dag van vandaag fietsend naar Triëst [Trst], de laatste tocht in deze omgeving. Even doorkruisen, niet te toeristisch en terug.

Redelijk licht dalend er naartoe, maar dan via Opicina, zo de stad in donderen. Triëst ligt letterlijk in een kom met heuvels van >400 m hoogte eromheen. Hellingspercentages van 14 %, dat zullen we later ook weer op moeten.

De stad is een en al pracht, wij hebben het bij een klein gedeelte aanschouwen gehouden, maar daar waren we al wel van onder de indruk.

Een kopje koffie en even later water en broodje en we waren aan de terugweg toe. Nog door een met bomen begroeide allée door, à la Barcelona vol met terrasjes gelopen en toen de ellenlange, zweet producerende, afmattende klim op.

Daarna de grenscontrole (politie) opgezocht, snel omgekeerd omdat het hier snelweg werd, een bosrijk weggetje in, naar het plaatsje `Col`, en dan dezelfde weg als heen terug. In Dutovlje nog wat brood, melk, yoghurt en "0.0" ingeslagen en down naar Brje.

Een avondzonnetje meepakken in de tuin, met een drankje, wat chips en nootjes en elkaars gezelschap in de rust van de omgeving (alleen het geluid van het noodaggregaat om de hoek na de bliksemnacht hindert een beetje).

Ons laatste avondmaal hier, bonenschotel lekker pittig en Kavni Jogurt toe. Zaken afgehandeld per mail en op de keukentafel de toeristentax.

Op naar morgen.

230801 BLED

Verkassen, zonder haast, zonder een tent te hoeven drogen en inpakken.

En tijd tot 11:00 uur om te vertrekken. Het enige probleempje, de elektriciteit hoogwerkers. Na de blikseminslag, voor ons huis stond een verdeler, was een aggregaat geplaatst voor de voorziening van de buurt. Nu moest een definitieve oplossing komen, maar na 2,5 uur waren ze nog (lange) niet klaar en verstierde zij een doorgang voor al het autoverkeer. Gelukkig kwam ook de wekelijkse vuilnisleging eraan en werd de weg vrij gemaakt.

Aldus op naar Bled, "*Amy's castle & house*".

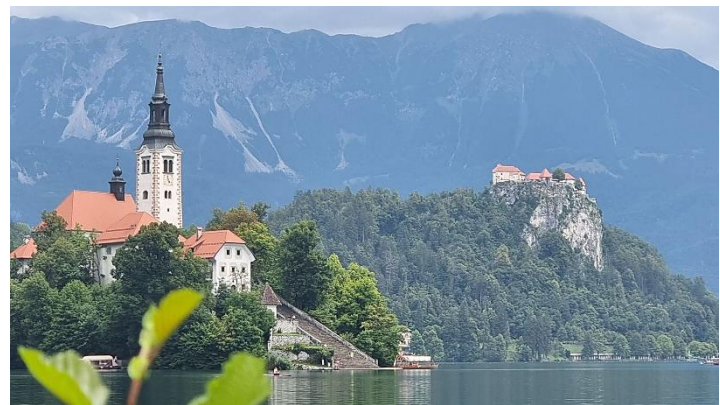
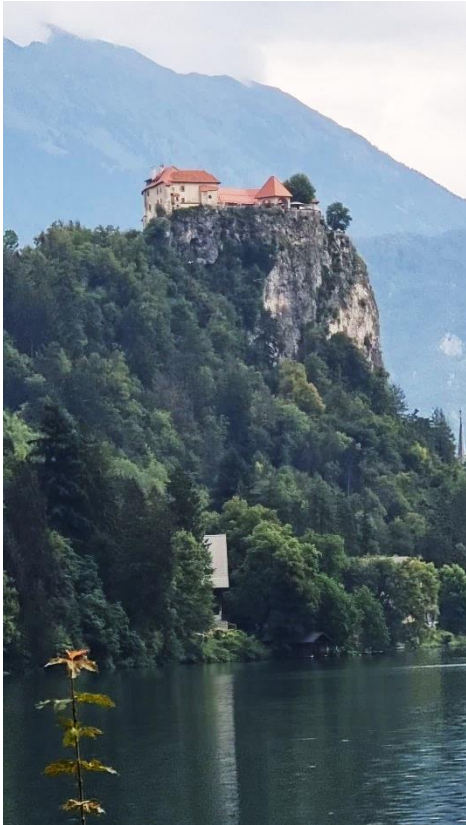

We waren wat vroeg en de dame in charge wist zich in alle bochten te wringen met excuses. Ze hadden nog een uur nodig (grondig!). Intussen met de dame, Anja en eigenaresse een discussie over het keukengebruik, dat natuurlijk door Anja werd gewonnen, dus nu bij de prijs inbegrepen! Een kleine rondleiding en een nog hartelijker welkom van de dame die de doucheruimte aan het cleanen was.

Het uurtje wachten doorgebracht met een wandeling tot aan het meer van Bled. Welbekend en toch kleiner dan je zou denken. Terug bij het huisje kregen we direct een citronella als welkom aangeboden.

Inruimen en na de thee op de MTB op zoek naar de VVV. Eerst een groot deel langs het meer en bezichtigen van eiland, kasteel en de aanpalende kerken tegen de achtergrond van bergen. Daarna op zoek en uiteindelijk, in de regen inmiddels, bij een hotel de weg gevraagd. We waren er dus al langsgesproken, maar zo weggestopt in een nauw doodlopend straatje dat we het finaal over het hoofd gezien hadden. Ook geen echte hulpvaardige dame, noch de kaarten die we zochten. En de regen kwam met bakken uit de lucht, én er naderde onweer.

Dus een mooie tent in om te schuilen en om ons innerlijk op te frissen en ons goed te luimen.

De timing voor vertrek was cruciaal, dus geen extra pizza meer, noch koffie met kremšnita en met noch wat gerommel in de verte en wat miezige nog 2,5 km terug.

Heerlijk om zo niet een tent in te hoeven en de luxe te hebben van de warmte en om alles te drogen kunnen hangen. Nog wat restjes door Anja geregeld gaf ons ook een goed gevulde buik en konden we weer op een avontuurlijke dag terugkijken.

Morgen lijkt het de gehele dag droog te blijven, dus een mooi rondje al uitgezocht van ca. 70 km, met jawel, klimmen tot 14-15% (een wens van Anja!).

Toch een aparte dag afsluiting, een levensgroot TV-scherm en nog even kijken, terwijl Anja haar boek leest. Lastig een kanaal te vinden, maar een gratis film werd aangeboden. Je raadt het nooit: *Johnny English- Vortec*, simpele persiflage op 007.

Ogen toe en voldaan slapen gaan.

230802 POKLJUKA-BOHINJSKO

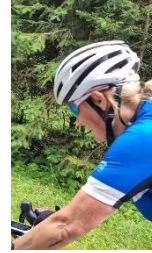
Heerlijk in de ochtend op het balkon met een zonnetje in het gezicht en die rust.

Anja lag nog te slapen en dus genoot ik van de opkomende wolken, de graskarper die aparte lijnen door het tuintje maakte, de kat die aandacht vroeg en het niet kreeg en een buurvrouw die alles nauwgezet in de gaten hield.

Het ontbijt was met restjes die we hadden, voldoende om de dag actief in te gaan.

Het was de dag die Anja tot Koninginnerit had bestempeld, met in de wetenschap dat de klim naar Pokljuka enkele stukken van 15 % zou bevatten.

De klim liep heerlijk, het eerste stuk zo'n 5-7%, daarna forse percentages over een lang traject, boven 11% tot 14%, even 15% waar het bordje 18 % aangaf. De laatste 6,1 km was zo'n 5-6 % en behoorlijk saai vergeleken met het eerdere traject.

Boven aangekomen een genot voor Anja, namelijk het Biathlon-centrum. Hier waren Tsjechische en Sloveense ploegen aan het trainen en sommigen knalden niet alleen de bordjes genadeloos om, maar wisten elkaar ook heuvel op te pressen.

Gelukkig konden wij dit aanzien onder het genot van een zwarte bessen schnitte met koffie.

Daarna een fantastische lichte afdaling naar het meer van Bohinja. De weg was kennelijk niet een echt doorgaande weg gezien de staat van dienst. Het asfalt was zo versleten dat het wel aan de Belgische keienstroken deed denken, maar door het stille bos was een heerlijke ervaring.

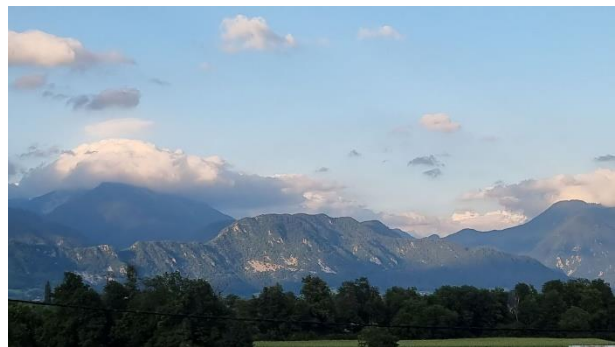

Het meer was, kortgezegd, een bergmeer als menig ander. Maar de toerisme had hier absoluut toegeslagen en dus wilden we toch snel hier weg.

6,1 km verder een broodje scoren en ontdekken dat Anja haar pinpas kwijt was, vermoedelijk boven bij het meer uit haar zak gevallen. Eerst alles nog eens doorzoeken zonder resultaat.

Ik bood aan op en neer te gaan en daar te zoeken en eventueel na te vragen bij de Canoe-verhuur waar het vermoedelijk gebeurd was. Alle plekken waar we stilgestaan hadden en zelfs bij de VVV nagevraagd zonder resultaat. Intussen had Anja haar pas al geblokkeerd, dus geen schade te verwachten, alleen even wat lastiger.

Een beetje bedrukt door het verlies van de pas na zo'n mooie dag zijn we weer opgestapt na de broodjes die zij intussen gehaald had te verorberen..

De terugweg nam zij resoluut à la Reusser de kop en zo de laatste 20 km over een brede N-weg dalend naar Bled. Nog even de benen testen rond het meertje en dan: een verrassing weer van de buurvrouw, 2 ducaatwijnjes met Kremaschnitte.

Prachtig het lijnenspel van de ondergaande zon op de tegenoverliggende bergen en met nog wat nahangen met een biertje tot het al aardig donker werd en toen een heerlijke forel en een Quercus (wijn uit Slovenië).

Na het eten de "Super-maan" kunnen aanschouwen.

Morgen de Soteska Vintgar (Vintgarkloof), een speciale kloof en must om te zien als je in deze omgeving bent.

G

Vintgarkloof - Google Zoeken

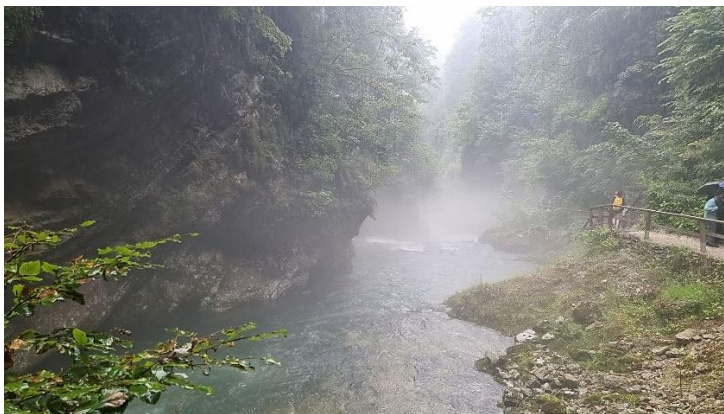
Vintgarkloof - Google Zoeken Klik hier als je niet binne...

<https://g.co/kgs/43BtvG>

230803 KLOVEN, KLIMMEN EN DRALEN

Een zwaarmoedig bericht van Thomas deze ochtend. Hem beiden geprobeerd een hart onder de riem te steken. Hij lijkt het makkelijk, maar ook met empathie op te nemen.

Na een trage start vandaag de weg in geslagen naar de kloof. Weersvoorspelling, droog tot max 3% kans op af en toe een spatje. Het druppelen begon al vrij snel en toen we bij de kloof aankwamen begon het zowaar te regenen.

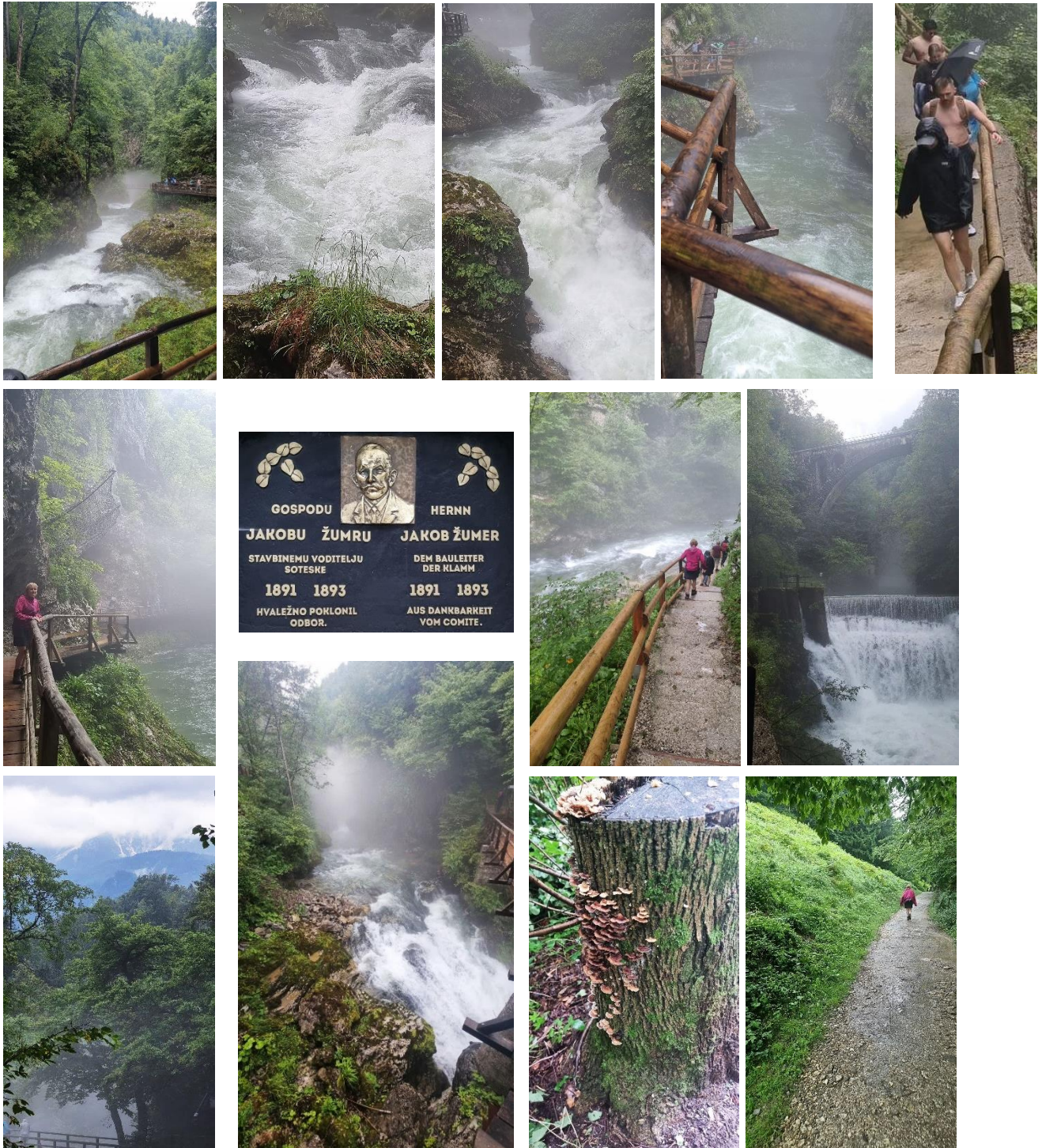
Niet getreurd, gaat wel over. Jasjes aan en potverdorie het houdt op met regenen, het gaat over in een complete waterval die zeker een uur duurde. We hadden al snel een schuilplaats onder een overhangende klif, met achteraf ook één van de mooiste plekken qua uitzicht. Vele paraplu's en half verdrinken mensen schuifelden

aan ons voorbij, maar wij hadden de tijd, dus geduldig wachten op betere tijden.

Het grauwe wolkendek begon te scheuren en zowaar kwam er een blauwe lucht tevoorschijn met af en toe een straaltje zonschijn.

Verder gaan en het kolkende water bij de waterval aanschouwt, voordat een steile klim het einde van de wandeling door de kloof betekende. Daarna nog een lange, met kiezels en keien bestrooid pad glibberend af, met afwisselend weer buien.

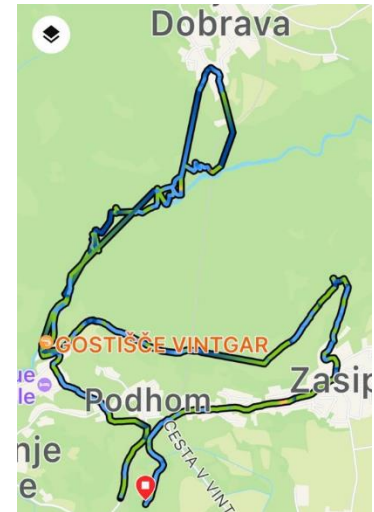
 GOSPODU JAKOBU ŽUMRU STAVBINEMU VODITELJU SOTESKE 1891 1893 HVALEŽNO POKLONIL ODBOR.	 HERNN JAKOB ŽUMER DEM BAULEITER DER KLAMM 1891 1893 AUS DANKBARKEIT VOM COMITE.
---	--

Beneden, bij het begin van de kloofwandeling aangekomen hadden we weer de normale verharde weg kunnen terugnemen. Maar op de heenweg hadden we mensen vanuit een steile afdaling door de weilanden zien aankomen. De uitdaging dus om deze in te slaan en zo terug te keren.

Maar het pad liep anders, ging over in glibberig, up and down zandpaden, waar passeren lastig was. Wat een idioten die op slippers, dunne instappers, maar meestal op gladde gymmen de tocht wilden voltooien. Het liep prachtig over de heuvelrug (Hom) naar het dorp Zasip zodat we lang een mooi beeld kregen van de vallei. <zie boekje Slovenië pag 114>

We kwamen daardoor wel een stuk verder uit dan de bedoeling was, maar zeker niet hadden willen missen. Een bloedsteile afdaling door Zasip en dan nog 40 minuten langs een mooi landweggetje en we hadden er weer een fantastische wandeling met alweer behoorlijk wat nattigheid, kenmerkend voor deze vakantie, opzitten.

Gelukkig waren we net binnen toen het hozen weer begon. En dat heeft de gehele avond niet meer opgehouden, incl. onweer.

Alsof we op de camping staan, afwassen met de hand i.p.v. de afwasmachine gebruiken, een een-tweetje voor het vakantiegevoel.

"Clive Custler - Sahara" als dagafsluiting.

230804 RAINING ALL DAY

Om 9:30 uur hadden we al besloten om vanwege de weersverwachtingen al naar huis terug te keren.

Gezien het laatste bericht dus niet zo gek gekozen.

Betalen moest met cash, dus eerst naar het dorp. Daarna inpakken en gaan 11:45 uur. Onderweg onheilspellende berichten over het noodweer in Slovenië.

Net voorbij:

- *Rosenbach: dorp geheel overstroomd*
- *Klagenfurth: dam op breken*

Een goede keus om eerder te zijn vertrokken dan gepland en zo ook al het terugkerende verkeer in het weekend voor. Wel een hele reis, in één keer naar huis. Gelukkig maar een enkele bui en prachtige zonsondergang met die verschillende wolkenvelden. Om 2:00 uur 's nachts thuis en dan een borrel voor het slapen gaan en om weer even gesetteld voelen.

Een hele ervaring dat Slovenië!

230805 vele mediaberichten over de ravage door het weer in (nu vooral) Slovenië.

NOS Nieuws • vandaag, 14:38

Twee Nederlanders omgekomen bij overstromingen in Slovenië

Bij overstromingen in Slovenië zijn drie mensen omgekomen, meldt het Sloveense persbureau STA. Het gaat om twee Nederlanders en een Sloveen.

Vanwege heftige regenval in het noorden van het land zijn meerdere wegen afgesloten. Ook zijn een aantal grenzen gesloten. Daarnaast zitten duizenden huishoudens zonder stroom.

De zware regenval zal voorlopig aanhouden, is de verwachting.

R.I.P. vader en zoon uit Gouda.

Blij dat we weer gezond en wel thuis waren na een fantastische ervaring, zowel wat schoonheid van het land, als wel de avonturen die we hadden beleefd. Volgend jaar echter weer wat anders ondernemen. Wellicht Kroatië.